

Karolina Lizer, Pod Lasem

Hej pod lasem płonie świt
Światu znowu trochę wstyd
Rozkołysał wody dzban
Skropił lica pięknych pań
Kroczył Jędrus drogą w siną dal
Nie zobaczył ludzi ani miast
Nie rozumiał widział tylko blask
Co wspomnieniem był z dawnych lat
Przebudzony przedziwnego snu
Szukał siebie pośród wielu dróg
Chociaż widział w każdej mały ślad
To do celu nie był szlak
Kroczył Jędrus drogą w siną dal
Zgubił buty, zgubił płaszcz
Pod palcami poczuł zimny gruz
I złowieszczy usłyszał huk
Gnał przed siebie, chociaż brakło tchu
Przez pustkowie mimo bosych nóg
Chociaż pusto, dookoła szum
A prowadził go już sam Bóg
Hej pod lasem przyszedł zmierzch
Co uciszył płacz i śmiech
Hej pod lasem Jędrus zgasł
Został po nim..